

7. Adhesions

L'Odeon, peça d'equipaments clau i emblemàtica de Canet

Si analitzem les possibilitats que ofereix l'edifici de l'Odeon com a equipament municipal dinamitzador de l'activitat cultural, ens adonarem que el tenim al lloc amb les característiques idònies. Veiem-ho.

El seu enclavament al centre històric del poble, al costat de l'església, del Centre Parroquial, dels «Hermanos» amb façana a la plaça Colomer, carrer Gram, Baix Abell i Plaça de l'Església, el situa en un nucli fortament caracteritzat per la seva vocació de centre cívic. Amb la resta d'equipaments de la zona, comparteix els avantatges de la situació, de la proximitat, de la potenciació mútua, de la complementarietat d'horaris que fa rentable una inversió per mantenir el centre del poble viu.

La seva qualificació urbanística com a sistema d'equipament, clau B-4, el determini urbanísticament per a aquesta finalitat.

La seva història, mostra de la capacitat associativa i de la vitalitat del poble ras de Canet li donen els orígens més nobles.

La qualitat arquitectònica de l'edifici entre el modernisme i el noucentisme, d'autor reconegut, edifici protegit dins del catàleg municipal, el converteixen en un element singular i emblemàtic pel poble.

La seva capacitat d'adequació a diferents usos, possibilitada per la multiciplitat d'accessos (Gram, plaça Colomer, Abell Baix i plaça de l'Església) i la seva simplicitat espacial (dues naus netes més un afegit de magatzems i serveis fàcilment adaptables) el converteixen en un edifici de fàcil adequació a qualsevol ús. De fet, històricament ha estat botiga, forn, magatzem, teatre, cinema, sala d'àpats i celebracions, església, sala d'assaig i tallers, sala d'actes i convencions, el cine més petit del món, cafè, sala de recitals i concerts, sala de ball i m'en deixo.

Analitzant tot això és fàcil de veure-hi un futur com a gran equipament municipal que doti d'infraestructura a l'activitat cultural local, des del continent de les dependències administratives de l'àrea de cultura de l'Ajuntament en un lloc cèntric, fins a sala multiusos (des d'actes multitudinaris a convencions, conferències, teatre, cinema, música, etc...), cafè, sales diverses per a exposicions, aules per a tallers, sales més petites per reunions o per a activitats que es puguin anar generant amb el temps. Jo crec que és una joia que no ens podem deixar perdre... o no?

Narcís Roig i Jover
arquitecte

L'Odeon, símbol de Canet

Per a qualsevol persona que tingui una relació amb Canet, l'Odeon és un espai ple de sentit i de futur. Té futur, perquè té història. Ha estat un punt de referència a la vida cultural i associativa del poble, un dels símbols físics de la seva societat civil, que ha permès mantenir la vitalitat i el benestar fins i tot quan els poders públics han tingut unes altres lògiques. Encara avui és capaç, a través del seu nom i la seva arquitectura, de despertar una adhesió espontània i general, tal com s'ha demostrat amb la mobilització ciutadana al seu favor. Però també és un espai de futur, perquè respon a unes necessitats col·lectives. Canet necessita símbols físics que personalitzin l'espai, que evitin la desmemòria i que singularitzin cada població. Els monuments són això: àncores de la memòria col·lectiva, espais per enllaçar les generacions, elements de singularització. Però Canet necessita també espais per a una vida social imprescindible en la vida cultural del futur. En una època en la qual les indústries culturals ens garanteixen -i és bo que així sigui- el consum cultural, perquè ens posem la música, la ficció o la narrativa dins dels electrodomèstics de les nostres cases, calen espais públics, places cobertes, llocs de trobada, per garantir una altra de les potes damunt de les quals camina la vida cultural: la participació. La cultura és consum -o si es prefereix, absorció, gaudi, recepció- però és també participació. I la participació s'ha de fer en els espais de la concelebració.

És per tot això que, com a persona vinculada a Canet i interessada en el món de la cultural, m'adhereixo a les iniciatives de les institucions i de la societat civil canetenca per obtenir de l'Odeon la màxima rendibilitat social, per a tots els canetencs.

Vicenç Villatoro Lamolla
Escriptor i periodista
Diputat al Parlament de Catalunya

És quan dormo que hi veig clar

Estava tothom de festa, la gent pujava i baixava per les escales que donen al bar i per l'altre cantó de la plaça, una gran munió de persones entraven i sortien, tot era cridòria, excitació, ritme d'anades i vngudes. Des d'on era jo, se sentia la remor de lagent i, entre mig d'aquest brogit, s'escoltaven les notes de l'orquestra que en aquells moments entonava un pas doble. A la vora meva una colla de gent gran sortien completament desencaixats i esgotats, però amb una cara de felicitat que era impagable.

Uns vailets corrien en direcció a l'entrada carregats de «chuches», i s'esmunyien escales amunt per esgotar aquells últims moments de festa. No us podeu imaginar el frenesí que es respirava. Hi era tothom. Uns se saludaven cordialment, d'altres exageradament, d'altres molt efusivament. Una colla de joves corrien i s'empaitaven, jugaven a tocar, i és clar sí toques... et toquen; la cosa prometia i es veia a venir que el joc tenia molt de futur.

L'edifici, des d'on era o, semblava una núvia: engalanat, mudat, il·luminat de tal manera que es ressaltaven les seves formes noucentistes que li donaven un aire com de conte fantàstic, com un vaixell a punt d'emprendre un viatge màgic. De sobte em vaig despertar, atordit i mig amarat, em vaig vestir a corre-cuita. Vaig sortir de casa i corrent pels carrers i places del poble vaig trencar pel carrer dels «hermanos», vaig pujar els quatre esglaons i vaig quedar parat davant l'Odeon, l'edifici que acabava de somiar. Era un edifici sense llum, decadent, ferit, ruïnós, brut, sense música, sense gent, sense excitació, sense festa, res de res. Quim malson. Què dic? Quina mala realitat. Me'n torno cap a casa i pel camí vaig pensant que seria increïble que si tot un poble somiés el mateix, aquest somni es convertís en realitat. Així tornàrem a tenir l'Odeon que amb tot el seu passat de somni llencés cap un futur imparabile, dinàmic, obert, arriscat, ple d'energia.

Desitjo que aquest somni sigui realitat avui, no demà, perquè saben que ja no tenim més temps per perdre, ja s'estan perdent masses coses. S'imaginem un suquet de peix sense peix? S'imaginem un peix sense mar? S'imaginem el mar sense el Mediterrani? S'imaginem el Mediterrani sense el Maresme? S'imaginem el Maresme sense Canet? S'imaginem Canet sense l'Odeon? S'imaginem una realitat sense somni? Sí, és impossible imaginar una realitat sense el somni, fem que el somni ompli d'imaginació la realitat. Construïm amb imaginació una realitat de somni, un somni tan real com el que aabo de tenir al començament d'aquestes línies.

Joan Font i Pujol
Comediants

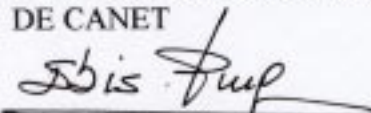
L'ASSOCIACIÓ CULTURAL PLATAFORMA ODEON, sol·licita el recolzament unànim de les formacions polítiques amb implantació en el municipi de Canet de Mar en els tres punts que a continuació es detallen, demanant alhora la signatura de llurs representants com a prova de conformitat

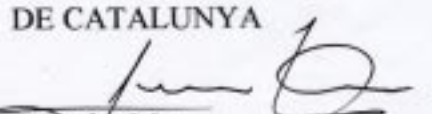
PRIMER.- Que es fa necessari pel Municipi aconseguir un Teatre Municipal o espai multiusos, per poder portar a terme les manifestacions culturals, bàsicament, teatre, dansa, concerts, cinema, etc

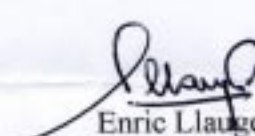
SEGON.- Que l'edifici emblemàtic conegut popularment com ODEON, que fou seu de l'antiga Cooperativa "La Unió"; tanmateix la segona més antiga de l'Estat Espanyol, podria ser l'edifici idoni i l'espai a recuperar pel Teatre Municipal

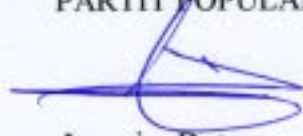
TERCER.- Que els grups polítics i les persones que formen l'actual equip de govern a l'Ajuntament de Canet, i les formacions polítiques i persones que estan a la oposició del govern municipal, es consideren totes elles implicades en els objectius indicats als apartats primer i segon, i afavoriran tot intent de fer que això sigui una realitat.

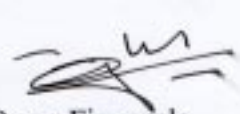

Francisco Garcia
PLATAFORMA INDEPENDENT
DE CANET

Ibis Puig
CONVERGENCIA DEMOCRÀTICA
DE CATALUNYA

Joaquim Mas
PARTIT DELS SOCIALISTES
DE CATALUNYA

Enric Llauger
PARTIT POPULAR

Joaquim Dotras
UNIO DE CANETENCES

Oscar Figuerola
ESQUERRA REPUBLICANA
DE CATALUNYA

8. Crèdits

Aquest dossier ha estat elaborat per:

CARLES SÀIZ, historiador

JORDI TORRUS, gestor cultural

ALBA FARRÉ, estudiant d'arquitectura

JOSEP M. DUQUE, arquitecte tècnic

JOSEP FARRÉ, membre de la junta de l'ACPO

JORDI SISQUELLA, economista i membre de la junta de l'ACPO

JAUME BERNADET, membre de COMEDIANTS i de la junta de l'ACPO

FRANCESC ARCAS, membres de la junta de l'ACPO

